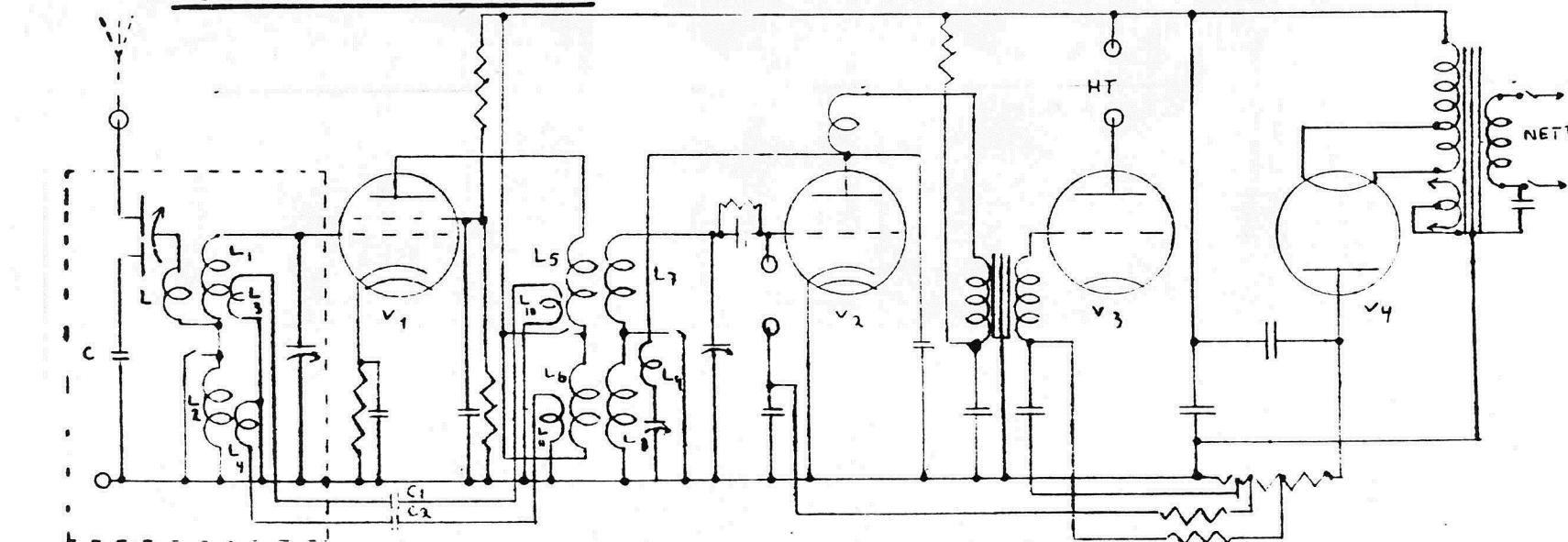
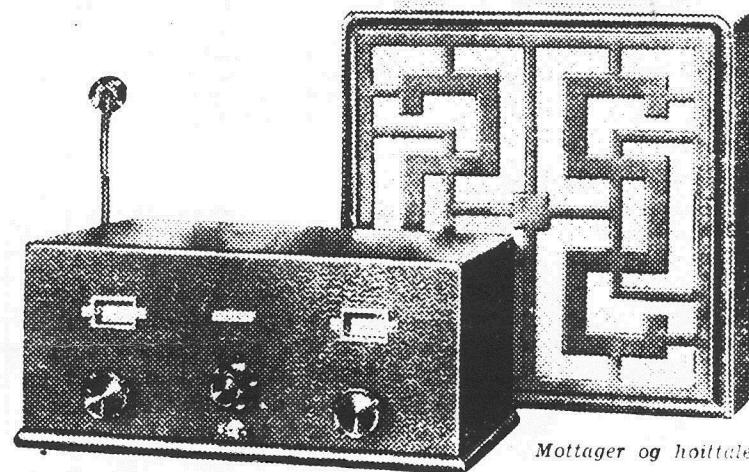

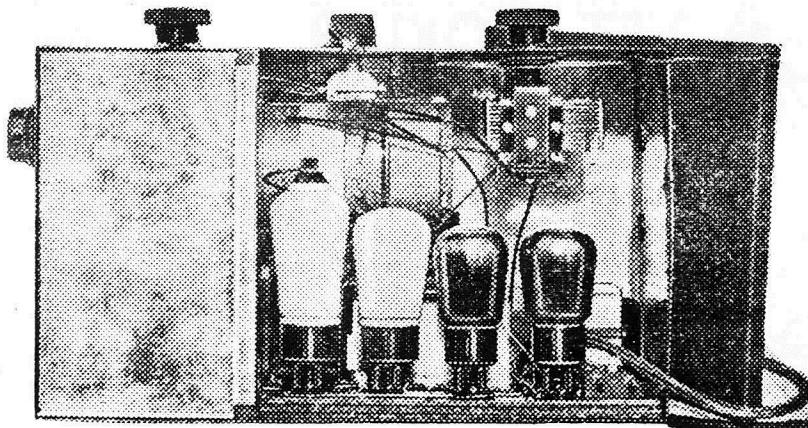
RADIONETTE 4

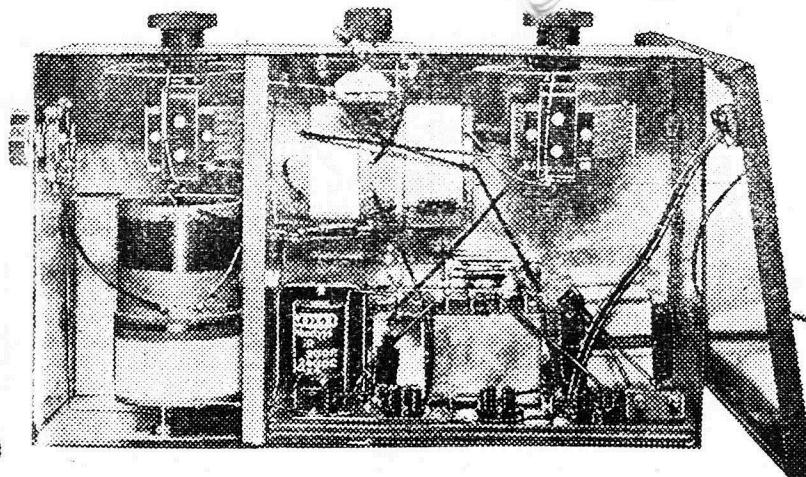
OFFENTLIGGJØRES MED ENERETT FOR A-SPALTEN
ETHVERT MISBRUK MEDFØRER ANSVAR

Mottager og høittaler.

Åpnet mottager med rør.

Åpnet mottager uten rør.

det oprinnelige. Vi innsatte derpå Valvo røret og alt var bra. Derpå plukket vi aldri så lite på nøytraliseringen og oscillasjonen var der igjen. Derved er det ført bevis for at den virker. Antagelig nøytraliseres hver enkelt mottager av fabrikken med det rør hvormed den selges innsatt. Dette skulde da — fremdeles antagelig — medføre at en omnøytralisering er påkrevet når røret i sin tid oppgir änden. I denne retning peker at kabinetet er plombert slik at man ikke kan komme inn til rørene.

Er rekkevidden økt? Dette finner vi oss ikke berettiget til å besvare, da det ligger utenfor rammen av denne serie, hvis oppgave er å forklare mottagernes byggemåte og virkning.

Man vil se den automatiske gitterforspenning på SG røret og forspenningsanordningen for grammofongjengivelse og for sluttørret utført på vanlig måte over en motstand med avtappinger mellom anodespenningsanleggets minus og mottagerens «fellesminus».

LF transformatoren har det store omsetningsforhold av 1:8, og sluttørret er en triode. Like-retningsanlegget er enkeltvirkende. Det er ikke brukt nogen drossel, men gitterforspenningsmotstanden gjør tjeneste som sådan i forbindelse med store kondensatorer.

På fotografiene ser man først mottagorens ytre. Den er trukket med kunstlær. Til venstre er antennen og til høyre anodekondensatoren. Reaksjonskondensatoren står i midten. Under denne venderen for bolgebåndene. På venstre side differentialkondensatoren for antennettilkobling. Man savner hovedbryter.

Når plomberingen brytes og bunnlokket fjernes støter man på en fiks anordning, hvorved mottagoren legges strømløs. Se nederst til høire på fotoet. Et tykt lokk dekker antennespolen. Man ser annen spole liggende over rørene. Det er en stor solenoid. Videre ser man rørene stående i almindelig rekkefølge. Både SG røret og detektoren er metallisert.

På vårt annet foto er dekket over antennespolen fjernet, hvorved første spole kommer for dagens lys. Den lille sorte viking er nøytraliseringen. Se hvor løst den er koblet til middelbolgespolen. Differentialkondensatoren sitter oppå veggen. I det store rum ser man LF transformatoren, rekker med kondensatorblokker med motstandene montert ovenpå blokkene. Lengst til høire nett-transformatoren. Det hele er meget pent og ordentlig gjort og placeringen er utmerket.

Om bruken av mottagoren er det lite å si, da den er meget lett å arbeide med. Man kan ikke undgå å få inn en rekke stasjoner. Man bør ikke ha lengre antennen enn høyden 20 m. medregnet nedføring. En liten innendørs antennegjør også god fyldest for sig. Selektiviteten økes ved å arbeide med minst mulig av differentialkondensatoren inne og ved å ta stasjonene

op i lydstyrke med reaksjonen — som ikke genererer naboer og er mørnstergyldig blott. Stasjonene noteres etter høye kondensatorer som man kan betrakte som hovedkondensatoren, og innføres i A-Magasinet stasjonsfortegnelse. Venstre kondensators anlesning følger temmelig nøyaktig hovedkondensatoren.

Som høittaler har vi forsøkt en medsendt Gravor med membranet utført som et firkantet kremmerhus utspent på en firkantet solid jernramme som også holdt drevet. Dette har dobbelte magnetter. Det er mig ikke riktig klart om det er tilskiktet å få frem en slags logaritmisk horneffekt ved denne konstruksjonen. Hvorom allting er så er resultatet meget godt, spesielt ved anvendelse av en fornuftig innebygning eller en stor lydkjerm. Dette er etter en ny idé å utføre membranet i fire seksjoner.

Nøytralisering

